



JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. januar 2011
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2010-7650-0007
Dok.: CHE40552

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om offentlighed i forvaltningen (L 90), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. december 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om offentlighed i forvaltningen (L 90):

”Ministeren bedes redegøre for, hvor stor en del af de dokumenter, herunder mails, der er givet aktindsigt i, i sagen om overbetaling af privatsygehuse, som der ville være ret til aktindsigt i, såfremt forslaget til ny offentlighedslov var gældende.”

Svar:

1. Hvis en sag er omfattet af offentlighedsloven, er ordningen efter lovforslaget, at der skal foretages en konkret vurdering i forhold til hvert enkelt dokument for at fastslå, om der – helt eller delvist – er ret til aktindsigt i det pågældende dokument.

Dette er nødvendigt for at tage stilling til, om der f.eks. er pligt til at udlevere oplysninger fra et ministerbetjeningsdokument om sagens faktiske grundlag. Der henvises nærmere til lovforslagets § 24 om ministerbetjening og §§ 28 og 29 vedrørende de såkaldte ekstraheringspligtige oplysninger.

2. Justitsministeriet går ud fra, at der med det foreliggende spørgsmål sigtes til dokumenter vedrørende sagen om det daværende Sundhedsministeriums fastsættelse af takster for det frie sygehusvalg.

Det følger af det, som er anført under pkt. 1, at den efterspurgte redegørelse for det første kræver et nærmere kendskab til hvert enkelt dokument vedrørende den nævnte sag, som der på et tidspunkt måtte være givet aktindsigt i.

Justitsministeriet har imidlertid ikke et sådant kendskab.

Justitsministeriet er bekendt med, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet i december 2010 har meddelt aktindsigt i over tusinde sider, som svar på en lang række aktindsigtsanmodninger i ministeriets sager om bl.a. udredningsarbejdet om afregning med private sygehuse og Rigsrevisionens beretning vedrørende pris, kvalitet og adgang til behandling på private sygehuse, men Justitsministeriet har ikke nærmere kendskab til de enkelte dokumenter.

Hertil kommer, at Justitsministeriet ikke kender til, hvilke andre myndigheder der som led i aktindsigt måtte have udleveret dokumenter vedrørende den omhandlede sag.

Hvis Justitsministeriet skulle udarbejde den efterspurgte redegørelse, ville det derfor kræve, at Justitsministeriet fik kopi af de over tusinde sider, som Indenrigs- og Sundhedsministeriet har udleveret, og at Justitsministeriet fik afklaret, hvilke andre myndigheder der måtte have udleveret dokumenter af den omhandlede karakter, og fik skaffet sig kopi heraf.

Den efterspurgte redegørelse ville for det andet forudsætte, at der – efter at Justitsministeriet havde indhentet kopier af alle de omhandlede dokumenter – blev foretaget en konkret vurdering af hvert enkelt dokument for at fastslå, om der også efter forslaget til en ny offentlighedslov (helt eller delvist) ville være ret til aktindsigt i det pågældende dokument.

Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at ministeriet ikke ville kunne foretage denne vurdering på egen hånd.

Det må således antages, at Justitsministeriet i vidt omfang måtte indhente udtalelser om de enkelte dokumenter fra de relevante myndigheder, for at Justitsministeriet kunne redegøre for, om der ville være ret til aktindsigt i et konkret dokument efter forslaget til den nye offentlighedslov.

Det ville f.eks. være nødvendigt at få afklaret af Indenrigs- og Sundhedsministeriet, om der blandt de over tusinde sider, som ministeriet har udleveret, er dokumenter, der var udvekslet i forbindelse med ministerbetjening (lovforslagets § 24).

I det nævnte eksempel ville det i givet fald også være nødvendigt, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet i forhold til hvert enkelt af de dokumenter, der måtte anses for et ministerbetjeningsdokument, udtalte sig om, hvorvidt dokumentet indeholder ekstraheringspligtige oplysninger (lovforslagets §§ 28 og 29). Det ville således f.eks. kræve et nærmere kendskab til sagen – som Justitsministeriet ikke har – at fastslå, om eventuelle oplysninger vedrørende sagens faktuelle grundlag måtte anses for ”relevante” for sagen, jf. de nærmere betingelser i lovforslagets § 28, stk. 1, 1. pkt.

3. Det er Justitsministeriets opfattelse, at den sagsbehandling, der i lyset af det under pkt. 2 anførte samlet set ville være nødvendig, for at ministe-

riety kunne udarbejde den efterspurgte redegørelse, ville være endog særdeles tids- og ressourcekrævende, og ministeriet finder ikke grundlag for at iværksætte en sådan sagsbehandling.

Der kan samtidig være grund til at pege på, at det fremsatte lovforslag lægger op til både udvidelser og indskrænkninger af retten til aktindsigt sammenlignet med den gældende offentlighedslov.

Selv om man på den ene side efter en konkret vurdering måtte nå frem til, at f.eks. den foreslåede ministerbetjeningsregel i § 24 kunne danne grundlag for afslag på aktindsigt i nogle af de dokumenter vedrørende sagen om fastsættelse af takster for det frie sygehusvalg, som er udleveret i henhold til den gældende offentlighedslov, ville andre dele af det fremsatte lovforslag således på den anden side efter omstændighederne kunne føre til indsigt i andre dokumenter eller oplysninger vedrørende sagen, som der på grundlag af den gældende offentlighedslov ikke er ret til aktindsigt i.

Justitsministeriet skal endelig understrege, at ministeriet naturligvis er helt indstillet på at besvare konkrete spørgsmål fra Folketinget om indholdet af det fremsatte forslag til en ny offentlighedslov, herunder om afgrænsningen af lovforslagets enkelte bestemmelser.